

Indenrigsministeriet

NOTAT

med Indenrigsministeriets bemærkninger til et non-paper af 20. april 1999 fra UNHCR

Det første punkt i UNHCR's non-paper giver ikke Indenrigsministeriets anledning til bemærkninger.

Vedrørende andet punkt i UNHCR's non-paper om de rettigheder, der tildeles personer med opholdstilladelse efter lovforslaget, er Indenrigsministeriet enig i, at der skal tilvejebringes så fleksible rammer som muligt med hensyn til undervisning, aktivering og beskæftigelse af personer med opholdstilladelse efter lovforslaget. Efter regeringens opfattelse fremgår dette allerede af lovforslaget. Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 23 stillet af Folketingets Retsudvalg den 15. april 1999 (L 226 – bilag 5) er det hensigten at udnytte bemyndigelsen i lovforslagets § 11, stk. 7, til at give en smidig adgang for udlændinge, der er omfattet af lovforslaget, til at tage lønnet beskæftigelse. Som anført i besvarelsen af spørgsmål nr. 21 stillet af Folketingets Retsudvalg den 15. april 1999 (L 226 – bilag 5) vil der i medfør af bestemmelsen i lovforslagets § 10, stk. 1, 2. pkt., blive tilrettelagt en undervisning, der i indhold og omfang svarer til den undervisning, der tilbydes tosprogede børn i den danske folkeskole. Der henvises endvidere til besvareelserne af spørgsmål nr. 61 og 72.

Vedrørende tredje punkt i UNHCR's non-paper om opholdstilladelsens tidsmæssige udstrækning har Indenrigsministeriet hæftet sig ved, at UNHCR nævner muligheden for, at opholdstilladelsen kan inddrages eller nægtes forlænget. Der er derfor ikke nogen realitetsforskel mellem den af UNHCR skitserede ordning (opholdstilladelser af 1 års varighed) og den i lovforslaget foreslåede ordning (opholdstilladelser af 6 måneders varighed).

Indenrigsministeriet er enig i, at det som anført i fjerde punkt i UNHCR's non-paper er rimeligt, at asylansøgere med midlertidig opholdstilladelse også efter suspensionsperiodens udløb kan bevare de rettigheder, der er knyttet til en opholdstilladelse efter lovforslaget. Der vil blive fremsat ændringsforslag til lovforslaget, der vil sikre denne adgang.

I femte punkt i UNHCR's non-paper rejses spørgsmålet om, hvilken fremgangsmåde der skal finde anvendelse, når beskyttelsesordningen efter lovforslaget bringes til ophør. Indenrigsministeriet skal hertil bemærke, at lovforslagets § 5 indeholder bestemmelser om, under hvilke betingelser en ny opholdstilladelse efter lovforslaget kan meddeles – og dermed nægtes fornyet. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen (L 226, side 12, 2. spalte), at en generel tilbagesendelse til Kosovo vil forudsætte, at det blandt andet på baggrund af de tilkendegivelser, der måtte foreligge fra UNHCR eller anden international side, kan lægges til grund, at forholdene i Kosovo må anses for således normaliserede, at en tilbagevenden vil være forsvarlig og kunne ske under ordnede forhold.

I sjette punkt i UNHCR's non-paper rejses spørgsmålet om, hvorvidt spontane asylansøgere fra Kosovo, der fremover indrejser i Danmark, bør være omfattet af lovforslaget. Indenrigsministeriet skal hertil bemærke, at det i denne situation, hvor det er uvist, hvor stort et antal spontane asylansøgere der må forventes at ville indrejse i Danmark, ud fra en lighedsbetragtning må anses for rigtigst at behandle de pågældende spontane asylansøgere på samme måde som personer fra Kosovo, der inviteres her til landet i medfør af lovforslaget.